

Σήμερα ξεχάστηκα περισσότερο από ποτέ
Ούτε το όνομά μου ήξερα να συλλαβίσω
Ακόμα και ο σκύλος γρύλιζε στη μυρωδιά μου
Μόνος πάλι, όπως άλλοτε
Απομονωμένος μέσα σε χιλιάδες ανθρώπους
Σε εκατομμύρια ιδέες και προσευχές
Αυτούς ρωτώ να λύσω τον γρίφο της ζωής
Μ' απόκριση δεν παίρνω
Κι οι Σήμερα ξεχάστηκα περισσότερο από ποτέ
Ούτε το όνομά μου ήξερα να συλλαβίσω
Ακόμα και ο σκύλος γρύλιζε στη μυρωδιά μου
Μόνος πάλι, όπως άλλοτε
Απομονωμένος μέσα σε χιλιάδες ανθρώπους
Σε εκατομμύρια ιδέες και προσευχές
Αυτούς ρωτώ να λύσω τον γρίφο της ζωής
Μ' απόκριση δεν παίρνω
Κι οι Μάγοι ακόμα, δεν ήξεραν
Αφησαν τη σμύρνα τους και είπαν μόνο :
- Τούτος εδώ ο άνθρωπος
Είναι ήρωας τρανός και είναι πεθαμένος
Χάθηκε στην λησμονιάς την πλάτη,
Στο άρμα της Εδέμ
Τώρα με θυμήθηκαν όλοι
Είμαι ο γνωστός τους άγνωστος
Ο σκοτεινός εαυτός τους που μισούν
Είμαι εγώ και είμαι μόνος

||_/||

~~~ [σχολιασμός και γνώμες για την ποίηση του κωνσταντίνου παράσχου](#) ~~~
